

Spm. nr. S 1743

Til boligministeren (18/3 97) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at Boligministeriet på et møde i 1994 pressede Københavns Kommune til at afstå fra at foretage en undersøgelse af forholdene i KAB i perioden før 1994?«

Svar (19/3 97)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil gerne indledningsvis bemærke, at det ikke er rigtigt, at Boligministeriet har ønsket på nogen måde at bremse undersøgelser af eventuelt kritisable forhold i KAB.

Københavns Kommune rettede i efteråret 1994 henvendelse til Boligministeriet med henblik på en eventuel iværksættelse af en nærmere undersøgelse af KAB-komplekset. Der blev her efter nedsat en særlig arbejdsgruppe (KAB-arbejdsgruppen) med repræsentanter bl.a. fra Københavns Kommune og Boligministeriet.

Det fremgår af kommissoriet for arbejdsgruppen, at det er undersøgelsens hovedformål »i fællesskab at skabe et klart grundlag for Københavns Kommunes tilsyn med KABs virksomhed«.

Det har under hele undersøgelsen ligget klart, at arbejdsgruppen kunne tage ethvert muligt kritisabelt forhold, som man måtte blive opmærksom på ved gennemgangen af KAB-komplekset, op til nærmere undersøgelse.

Jeg vil i denne forbindelse gerne slå fast, at det endelige kommissorium for arbejdsgruppen og herunder afgrænsningen af problemstillingen er udarbejdet i fuld enighed mellem ministeriet og Københavns Kommune.

Der har således ikke været tale om, at Boligministeriet har presset Københavns Kommune til at afstå fra at foretage undersøgelser af KAB's forhold, herunder af forhold i perioden før 1994.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at arbejdsgruppens rapport blev offentliggjort i juni 1996, og at jeg ved den lejlighed orienterede Folketingets Boligudvalg om rapportens indhold.

Spm. nr. S 1745

Til udenrigsministeren (18/3 97) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at EUs direktiv om investorgarantiordninger, vedtaget på Økonomi- og finansministerrådsmødet den 17. februar 1997, strider mod Unionstraktaten og dermed den danske tiltrædelseslov?«

Begrundelse

Spørgeren gjorde på mødet i Folketingets Europaudvalg den 19. maj 1995 opmærksom på, at direktivet ikke hører til i EU. Men da lovgivningsprocessen i EUs ministerråd i vid udstrækning er hemmelig, kan spørgeren ikke mere detaljeret begrunde spørgsmålet.

Svar (25/3 97)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det tilkommer EF-Domstolen at tage stilling til lovligheden af retsakter vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, jf. Traktatens artikel 173. Regeringen kan følgelig ikke bekræfte, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om investorgarantiordninger strider mod Unionstraktaten.

Traktatens artikel 173, stk. 2-5, indeholder de nærmere betingelser for anlæggelse af annullationssøgsmål. Det følger heraf, at en klage kan indbringes for EF-Domstolen af en medlemsstat, af Rådet eller af Kommissionen. En klage kan også indbringes af Europa-Parlamentet med henblik på at bevare dets prerogativer. Endelig kan en klage indbringes af private personer eller virksomheder, hvis der er tale om en beslutning, der retter sig til den pågældende, eller hvis der er tale om en forordning eller en beslutning, der berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

Private personer eller virksomheder kan ikke direkte ved EF-Domstolen indbringe klage over et direktiv. Dette må i givet fald ske som led i en konkret retssag, der anlægges ved en national domstol vedrørende de nationale retsregler, der implementerer direktivet. Spørgsmålet om et direktivs lovlighed kan af den nationale domstol forelægges for EF-Domstolen præjudicielt, jf. Traktatens artikel 177.